

Допустимі види рекреаційної діяльності у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду

Н.О.Телюра, Харківська національна академія міського господарства

Історична закономірність взаємодії суспільства і природи проявляється в розширенні впливу людини на природу при зростанні темпів економічного розвитку і усвідомленні необхідності збереження природного середовища при зростаючому значенні його рекреаційної функції. Пошуком оптимальних режимів використання природних ресурсів у рекреаційних цілях, займається рекреаційно-природокористування. Воно являє собою цілісний процес, що поєднує в собі організацію рекреаційної діяльності на основі використання природних ресурсів і умов, задоволення рекреаційних потреб населення і попередження негативних змін у довкіллі під впливом рекреаційної діяльності. Сьогодні особливої уваги потребує визначення допустимих видів рекреаційної діяльності в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, яка має здійснюватись з урахуванням вразливості природних комплексів, особливо рідких та зникаючих видів рослин, тварин, рослинних угруповань та типів природних середовищ.

Наказом № 330 Мінприроди, зареєстрованим в Мінюсті 22 липня 2009 р. за № 679/16695 визначені та затверджені допустимі види рекреаційної діяльності у межах територій та об'єктів ПЗФ. Проаналізувавши ці види рекреаційної діяльності, можна зробити висновок, що вони підпадають під загальне поняття - екологічний туризм, стратегічною метою якого є лімітована потребами збереження довкілля рекреаційна діяльність.

Спираючись на викладене вище, виділено основні види ведення рекреаційної діяльності у межах територій та об'єктів ПЗФ з урахуванням природозберігаючого принципу, які представлено на рис. 1.

Рис. 1 - Основні види ведення рекреаційної діяльності у межах територій та об'єктів ПЗФ